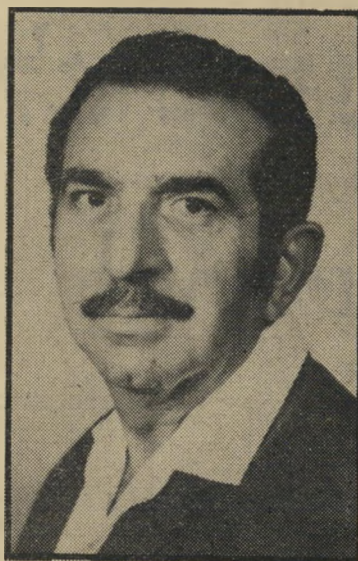

תנובת הרוטאציה

סמונכ"ד שני פורש

הוועידה הכללית של "תנובה" החליטה, לפני כמה חודשים, על רוטאציה ב-

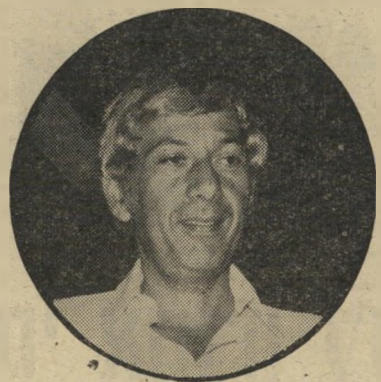
תפקידי הניהול שלה. המוסד העליון, הוועידה, קבע כי שום מנהל ב"תנובה" לא יכהן יותר משתי תקופות בנות שלוש שנים כל אחת. אם רוצים להאריך את הכהונה מעל לשש שנים, יהיה צורך ב"אישור מיוחד של כל הגופים בעלי ה"מניות של "תנובה" (השייכת לכל התנועות ההתיישבותיות בארץ).

החלטה לחוד ומציאות לחוד. שרגא יונגרייז, נציג מושבי הפועל המזרחי, יושב על אותו הכיסא מזה 15 שנה. רפי לוזיא, מתנועת המושבים, יושב על אותו הכיסא 15 שנה. הלל אשכול, מתנועת המושבים, יושב על אותו הכיסא 15 שנה. כמוהם עוד בכירים ב"תנובה", שי"אנס חולמים על מימוש החלטות ועוד-תם.

היחיד שהסיק מסקנות אישיות הוא בנימין שני, סגן המנהל הכללי והאחראי על הכספים. שני היושב בניהול מזה 11 שנה, הודיע בימים אלה על פרישתו מכל תפקיד, ביגלל החלטות הוועידה.

במקומו של שני (11 שנה) יבוא רפי לוזיא (15 שנה). סרבני הפרישה טוענים כי החלטות הוועידה פירושו שאסור לכ"הן בתפקיד יותר משש שנים מתאריך החלטת הוועידה.

הקרטל של התמונות

פרשן מרקוס מגלה

בישראל, כל הקונח פילם ציבועוני, משלם בעת חקנייה גם עבור המיתוח ה"יקר. דבר זה נראה טבעי ביותר לישראלי המצוי.

לאחרונה שחח פרשן "הארץ" יואל מרקוס, בארצות-הברית, קנה פילם ציבועוני. כאשר בחן את הפילם שהוצע לו, שם לב כי המחיר אינו כולל דמי פיתוח. מרקוס הורגו פנה למוכר, ודרש פילם שמחירו כולל הוצאות פיתוח. ה"מוכר השיב כי אין לו, ומרקוס הלך לחפש מוכר אחר.

אחרי כיתות רגליים ממושך נתגלה לו כי בכל רחבי ארצות-הברית אין להשיג את מה שהוא מחפש. בירור קצר העלה כי החוק האמריקאי אסר להתנות קניית-פילם בפיתוחו. שכן, הסבירו ל"מרקוס, אולי אתה רוצה לקנות פילם אצל אחד, ולפתחו דווקא אצל מישהו אחר?

כך מגינה אמריקה על אזרחיה מפני קרטלוציה.

בישראל, שבה הצרכן הפקר, כה רגיל האזרח לקרטל של מוכרי-הפילם, שה"פוכו נראה כלא בסדר במבט ראשון.

ורדון מנהל

מלונות..גני שולמית"

יהושע ורדון התמנה מנהל-כלכלי של רשת מלונות "גני-שולמית". לרשת שלושה מלונות — ביים-המלח, אילת ו"אשקלון. ורדון שימש קודם-לכן מנהל-המכירות וסגן-מנהל מלונות "פלאזה".

גרגורי פק

בא לארץ

פועל, וחברת "ישראלים" הישראלית שותפת להפקה. בסרט ישתתפו חמישה טכנאים ישראליים.

זו הפעם הראשונה שחברה ישראלית שותפת עם חברת ענק כ"קולומביה" ב"הפקת סרט, שתקציבו גדול פי שניים מתקציב הסרט של מנחם גולן, "לפ-קה".

הפקת הסרט באה ביוזמת נציג "ישראלים" בארצות-הברית, אלכס מסיס, שרכש חוזה להפקת-סרט עם יונתן קפלן והצוות של "מחד הקו-הלבן", עוד לפני הצלחת הסרט. מסיס פתח לפי-ני שנה מישרד ל"ישראלים" בניו-יורק, הפיק כבר את הסרט "מכירה כללית" בשותפות עם אולפני "ברקי" וחברת "ה" אחים וורנר. בדצמבר יתחילו בישראל בצילומי הסרט "סימן-לידה" עם גרגורי פק, ובשותפות "פוקס המאה העש-רים". הפקות אלה הכניסו לישראל עד כה יותר מ-600 אלף דולר.

חברת-ייצור הסרטים הישראלית, "ישראלים", החלה בהפקת סרט אמריקאי באמריקה הדרומית. בהפקה יושקעו 3.2 מיליון דולר, ובין השותפים חברת "קו-לומביה", שקיבלה את ההפצה של הסרט ביבשת אמריקה.

הבמאי הוא יונתן קפלן, שסרטו "מחד הקו-הלבן", על מאבק נהג משאית באיגוד מיקצועי מושחת, שובר קופות ועשה כבר 6 מיליון דולר (הוצאות ההפ-קה היו 1.3 מיליון דולר). מנהל "ישראל-פילם", צבי שפילמן, יהיה המפיק ב-

רוטשילד השתלט על

הברון אדמונד דה-רוטשילד, יו-שב-ראש מועצת המנהלים של "החברה לישראל", השתלט לאחרונה על "בנק אוף קליפורניה", והדיח את האיש החזק בבנק, ג'יימס ג'ונס.

רוטשילד קנה כל העת מניות של הבנק, מחזיק עתה ביותר מ-25% מ-מניותיו. נציגו במועצת המנהלים הוא עורך-הדין ג'ורג' שפירו, המטפל מ-

בנק אוף קליפורניה

טעמו גם בפרשת "החברה לישראל". הבנק הוא היחיד באמריקה שמתר לו לפעול בשלוש מדינות: קליפורניה, אורגון וושינגטון. באמריקה אסור לבנק לפעול ביותר ממדינה אחת.

בנק זה הוא ה-37 בגודלו באמריקה, עם נכסים של 3 מיליארד דולר. רוט-שילד רוצה להגדיל את הונו מ-2 מיל-יארד ל-5 מיליארד דולר.

סטייקים. המחיר הוא בסביבות 1000—1100 דולר הטונה פו"ב (מחיר בנמל ה"מישלוח).

מנהל אגף הסחר הבינלאומי במישרד-המיסחר-התעשייה, עו"ד ארז, יצא ב"ימים אלה לדרום-אמריקה, לחתימת חו"ז שנתו קבוע לייבוא בשר-קפוא. בכוונתו לחתום חוזה עם ממשלת אורוגוואי על קניית 5000 טון בשר לשנה, באיכות מעולה. התשלום יהיה בחלקו במטבע זר ובחלקו (60%) בלירות ישראליות, בהן תקנה אורוגוואי מיצרכים בישראל. כן יחדש ארז את החוזה החצי-שנתי עם ממשלת ארגנטינה.

חוזה בשר

עם גרמוניה

מישרד-המיסחר-התעשייה חתם על חוזה לייבוא 1500 טון בשר קפוא מ"גרמניה. הבשר יהיה של עגלים עד גיל 18 חודש, וכל רבע-בקר ימנה 11 צלעות — דבר שיבטיח כמות גדולה יותר של

זהב מנייר-טואלט

מים כיום, והמבטיח לו רווח מינימלי. הוא הוצף בהזמנות, מספק עתה נייר-טואלט ב"80 אלף לירות לחודש, מה ש"מותיר לו רווח נקי של כארבעת אלפים לירות. מעודד מהצלחתו, עובר עתה לוי למיצרכים אחרים.

בינגוד לארצות-הברית או אירופה, אין בישראל אספקה מרוכזת לבתי-המלון, וכל רשת קונה בעצמה את מיצרכיה, דבר המונע את הוזלתם.

קצין הצנחנים (מיל) אורי לוי, ש-שמו נקשר בעבר בכמה פרשיות, הקים חברה להספקת מיצרכים לבתי-מלון.

לוי שם לב כי בתי-המלון קונים כמו-יות גדולות של נייר-טואלט ממיפעלים ישראליים, במחיר מופרז, לדעתו. הוא התקשר עם יצרנים, שהיו מוכנים לספק לו נייר-טואלט במחיר נמוך בעשרים אחוזים. עתה הציע לוי לבתי-המלון את הסחורה במחיר נמוך ממה שהם משל-

דרושים בתי-דין

לעבירות מכס

הפירסומים על דרך הטיפול של האר-צר בגביית היטלי-המלאי על הפחותים של נובמבר 1974, מסרו כי האוצר והפרקליטות לא הגישו כתבי-אישום נגד כ-1700 יבואנים, שהונו את המכס ב"הצהרות-המלאי.

כמה יבואנים פנו למדור זה והעירו כי בעיקבות הפיחות השני, הקטן (10% בלבד) שהיה לפני כמה חודשים, הוטל עליהם היטל בשיעור הפיחות. הם של-חו שאלונים על המלאי שלהם, ומאז לא שמעו כלום מן המכס.

התחמקות האוצר מגביית היטלי-הפי-חות מעוררת גיחוך. ראשית, רשאי ה"מכס להימנע להוציא רישיונות-ייבוא לכל יבואן שעבר עבירה, ומסרב לשלם את ההיטל והקנס. כך יכול האוצר בקלות, לגבות את כל הסכומים המגיעים לו. שנית, יכול האוצר לזיזם הקמת בתי-דין לעבירות-מכס, כדוגמת בתי-הדין ל"תעבורה או לעבודה. באמריקה פועלים מזמן בתי-דין לעבירות-מכס, המשחרים את בתי-המישפט הרגילים מעומס תבי-עות המכס.

ספק לוי מספק